

3) Underændringsforslag af Udvalgets Mindretal (S. Jørgensen):

Ved Slutningen af Paragraphen tilføies som Nr. 4: „Skjøndt Retten til Afbenyttelsen af et Bandløb nærmest tilkommer de til Bandløbet stødende Lodseliere, skulle dog Andre og navnligt Saadanne, som deeltage i Bandløbets Regulering og Vedligeholdelse, kunne gives Afgang til Benyttelsen af Bandet, naar dette er tilstede i saa stor Oversflødighed, at derved ingen Formindskelse skeer i de Tilgrændsendes og andre særligt Berettigedes fulde Retshjælpelse. Landvæsenkommissionen har i Tilfælde, at der reises Indsigelse imod en saadan Benyttelse, at afgjøre, om den kan tilstede, og i bekræftende Fald at fastsætte, efter hvilke Regler og i hvilket Omfang Benyttelsen kan skee, samt at betegne dette ved Anbringelse af henfigtmæssige Mærker for Bandstandens Græde. De opstaaede Spørgsmaal om de fornødne Til- og Aflobsgrofter afgjøres overeensstemmende med Anordn. 29. Juli 1846 § 67.“

til § 15.

1) foran Udkastets § 15 indskydes en ny Paragraph af følgende Indhold:

§ 00.

Naar det ikke har været muligt paa den i Loven af 16de Marts 1851 anordnede Maade ved Forlig at sjerne de i Loven betegnede Hindringer for Bands Afledning eller Afbenyttelse, og Landvæsenkommissionen efter nøiagtig Undersøgelse, overeensstemmende med Lovens § 2, dog skjønner, at disse Hindringer bør fjernes, skal dette kunne skee ved Lov. Saalænge indtil en almindelige Expropriationslov bliver givet, saavel med Hensyn til Bestingelserne for Expropriationens Indtrædelse, som med Hensyn til Erstatningens Fastsættelse, bliver hvert enkelt Tilfælde at afgjøre ved en særlig Lov, og dermed at forholde saaledes.

I den Kjendelse, som Landvæsenkommissionen giver for, at Hindringerne bør fjernes, har den tillige at motivere, paa hvilken Maade dette hensigtsmæssigt og med fornødent Hensyn til Eierens og Brugerens Læve bør skee: om ved deelviis eller fuldstændig Expropriation af Rettigheden eller af den Eiendom, hvortil

Rettigheden er knyttet, forsaavidt Eieren ikke maatte fordre fuldstændig Expropriation, hvortil han altid er berettiget. Saa afgiver Kommissionen ogsaa Skjøn over den Erstatning, der bør tillægges Eieren og Brugeren, samt fastsætter i bestemte Forholdstal den Maade, hvorpaa Erstatningen og øvrige Omkostninger skulle fordeles imellem samtlige i Sagens Fremme Interesserede. Naar saa mange af disse, som udfordres for at udrede over Halvdelen af Bekostningen, forlange at see Sagen videre fremmet, har Amtsraadet at foranstalte Landvæsenkommissionens Kjendelse indaanket. Gaar den endelige Kjendelse ud paa, at Foranstaltningen ikke bør fremmes, har det hermed sit Forblivende, og de ved de afholdte Forretninger foranledigede Omkostninger udredes af Amtsrepartitionsfondet. Stadsestes der imod Landvæsenkommissionens Kjendelse i alt Væsentligt, er Spørgsmaalet dermed afgjort for Brugernes saavel som for de til Giskegaard og privat Præmfart Berettigedes Vedkommende. Men er Eieren af en Mølle, en Fabrik eller anden lignende Indretning ikke tilfredsstillet ved den affagte Kjendelse, afgjøres Expropriations-Spørgsmaalet ved Lov.

2) af Udvalgets Mindretal (S. Jørgensen):

(Underændringsforslag).

i Slutningen af 1ste Punktum 2den Passus udgaae Ordene: „foraavidt Eieren . . . berettiget“.

3) af Udvalgets Mindretal (S. Jørgensen):

istedetfor Ordene i 1ste Punktum „at dette kan udføres uden Nogens Skade,“ indsættes „ , at Nyttens staaer i et saadant Forhold til Ulemperne, at Anlægget bør finde Sted,“

4) af Udvalgets Mindretal (S. Jørgensen):

I andet Punktum bliver istedetfor sammes Slutning, fra Ordene „kunne Omkostningerne“ at indsætte „gjøres Forsøg paa at formaae disse til at deeltage i Bekostningen“.